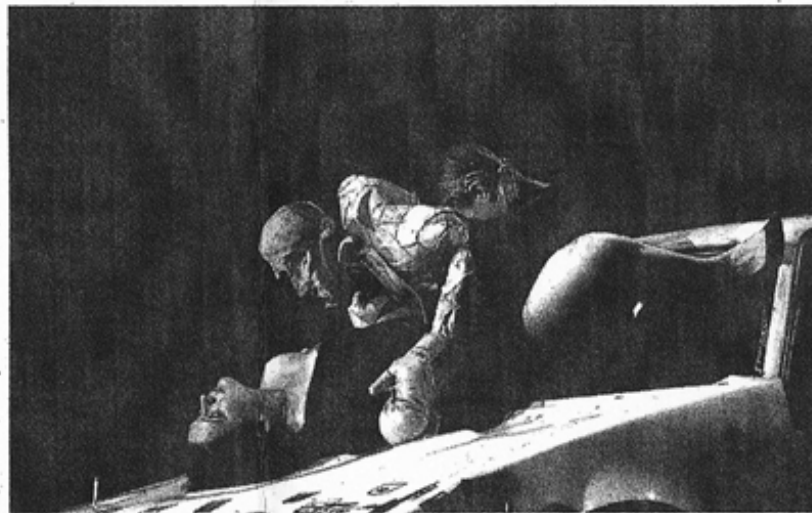

Poppenspel over het treurige leven in de mijnen

Poppentheater lief en grappig? Niet bij Theatergroep Winterberg. Rauw, geil en realistisch zijn woorden die er beter bij passen.

De *wolkenfabriek*, vrij naar Arthur Japin, is een voorstelling met een autowrak, 128 objecten en 46 poppen. Daarmee brengen Meike van den Akker en Marlyn Coetsier, onder regie van Eva Bauknecht, het leven in de Limburgse mijnen in beeld. We zien de dagelijkse sleur van het werk. De wekelijkse uitbetaling van het loon. Het bezoek van de mijnwerkers aan de plaatselijke

hoer, bij wie een deel van het weekloon achterblijft. Er is een mijnramp waarbij de hardvochtige directeur de historische speech uitsprekt die de baas van de Wilhelminamijn destijds uitsprak toen er mijnwerkers waren omgekomen. Dat Limburgse leven vol stoflongen wordt gezien door de ogen van het dochtertje van een van de mijnwerkers. Een meisje dat erachter komt dat haar vader niet elke week een sprookjesprinses bezoekt, zoals hij haar heeft laten geloven, maar troost zoekt bij de dorpsboer. Het meisje keert later als volwassen vrouw naar het dorp terug om zichzelf op haar beurt aan de mannen te verkopen. En daarmee is de cirkel rond. Het lijkt simpel, maar vertel zo'n verhaal maar eens geloofwaardig met behulp van poppen. Meike van den Akker (28) en Marlyn Coetsier (26), die samen hun theatergroep Winterberg hebben opge-

Scène uit *De wolkenfabriek*.

foto Hielke Zevenbergen

richt, werken al enkele jaren aan de voorstelling die steeds van vorm veranderde. In november 2004 vroegen ze toestemming aan Arthur Japin om diens *Wolkenfabriek* te mogen gebruiken. Japin

zag enkele eerdere versies, maar vindt de huidige veruit de beste. Japin: „Ik zag op den duur niet meer dat de figuren door poppen werden gespeeld.” Van den Akker en Coetsier spron-

gen vrijmoedig met zijn werk om. Ze verdiepten zich in het Limburgse verleden en bezochten het mijnwerkersmuseum waar oude mijnwerkers rondleidingen verzorgen. „Toch bleef ons poppenspel te lief en te tuttig”, zegt Van den Akker. Regisseur Eva Bauknecht, die nog niet eerder met poppen had gewerkt, maakte daar een einde aan. Ze stuurde de actrices naar huis terug om nieuwe poppen te maken. Ook het decor maakten de poppenspeelsters zelf. Het autowrak wisten ze zelf met snijbranders tot een handzaam decorstuk om te bouwen. Het schroot, dat als een ongereede hoop afval op het toneel ligt, blijkt al snel een uiterst realistische fabriek.

S De *wolkenfabriek* door theatergroep Winterberg. Te zien op: 18-01 Gruitpoorttheater Doetinchem, 25-01 Lindenbergtheater Nijmegen. Meer info: www.stipproducties.nl